

че не съж намърени сигурни източници. И азъ смѣтамъ, че най-голѣмoto достоинство на този законопроектъ, най-голѣмoto негово предимство е, че съж намърени сигурни източници за целитѣ, които той си поставя. Една отъ първите директиви, които дадохъ при изработването на този законопроектъ бѣше тази: недейте слага успѣха на уредбата на читалищата върху несигурни източници!“...

Тоя законъ действително обезпечи значителни срѣдства на читалищата и оказа благотворно влияние върху цѣлокупния развой на нашето читалищно движение. Всички читалищни и културни дѣйци въ страната засвидѣтелствуваха своята голѣма признателност и почитъ къмъ уважаемия Никола Найденовъ за неговото голѣмо дѣло въ областта на родната култура съ създаване на този законъ. Както отдѣлните читалища, така и тѣхните съюзи — окръжните и върхувния, отидоха бѣрзо къмъ възходъ; на читалищното дѣло се даде една сравнително много голѣма подкрепа и се обезпечи неговото правилно и сигурно развитие. Тоя законъ отбелаяза особено благоприятни придобивки за нашето читалищно дѣло. Трѣбва особено да се отбележи, че като първи резултатъ ние имаме, следъ създаване на закона, откриване на много читалища въ страната. Така до 1926 год. ние имахме всичко 1113 читалища въ страната, а само презъ периода отъ 1926 до 1930 г. се създадоха при действието на закона 1604 читалища. Нѣма съмнение, че тия новосъздадени читалища съ доста слаби, обаче, все пакъ тѣ съж едно добро начало и вече много отъ тѣхъ развиватъ една задоволителна културно-просвѣтна дѣйностъ. Все по силата на този законъ действуващъ въ страната читалища презъ 1933 год. съж придобили недвижими имоти (ниви) на стойностъ 43.423.000 лева¹⁾. Приходитъ (въ размѣръ 5% отъ училишните имоти (чл. 9 отъ закона) презъ 1934 год. съж възлизали общо за всички читалища къмъ 2.000.000 лв., а приходитъ отъ недвижимите имоти, съ които съж оземлени читалищата все по силата на закона, за сѫщата година възлизатъ на около 3.000.000 лв. Независимо отъ тия приходни пера, нашите читалища съжия законъ бѣха признати за юридически лица и бѣха освободени отъ нѣкои фискални и други тежести. Така: всѣка община е длѣжна да осигури подходящи мяста за постройка на удобни читалищни помѣщения, както и да съдействува за изграждането имъ (чл. 15). Имуществата на читалищата: сгради, книги, покъщнина съж неотчуждаеми и неподлежатъ на секвестъръ, а вечеринките, забавления, театралните и кинематографни представления, градинските увеселения и др. т., ureждани отъ народните читалища, се освобождаватъ отъ данъци, акцизи, такси и берии (чл. 16). Благотворното влияние на този законъ е много голѣмо.

Следъ това конгресътъ пристъпи къмъ разглеждане въпроса за съюзната лотария. Биде докладванъ проекта на управителния съветъ и решението му да бѫде спрѣна лотарията, до като се произнесе по нея конгресътъ. Конгресътъ реши да се разиграе лотария и то съ 250.000 билети отъ по 5 лева единия, като $\frac{2}{5}$ отъ тѣхната нето стойност остане за читалищата, които продаватъ билетите, а $\frac{3}{5}$ се дадатъ на съюза за разиграване на лотарияти (за разноски и печалби), за съюзната каса и за фонда на съюза (съюзенъ домъ).

¹⁾ „Статистически годишникъ на Царство България“ 1935 год. по-нови точни данни нѣмаме.